

't Geitenpad

Kwartaalblad van en voor de leden van vereniging Veteranen 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

Algemene Ledenvergadering

Door: het bestuur

Zaterdag 25 januari vond de jaarlijkse Algemene Leden Vergadering plaats. Als locatie hadden we dit jaar het K.T.O.M.M. Bronbeek te Arnhem. De groep van een kleine 50 personen werd ontvangen in de Indische zaal met een kopje koffie of thee en een lekker stukje spekkoek.

Rond 10.00u werd het startschot voor de ALV gegeven door de interim-voorzitter Coco. Zoals traditie werd er eerst een minuut stilte gehouden voor de T-/L-batters die ons in het afgelopen jaar zijn ontvallen. Daarna kwamen diverse zaken voorbij zoals het financiële overzicht, de komende activiteiten en kon er gestemd worden voor nieuwe bestuursleden. De aanwezigen hadden de keus uit 2 kandidaten voor het voorzitterschap, een kandidaat voor de post secretaris en een herverkiezing voor het bestuurslid algemeen/activiteiten.

Gedurende de pauze werden de stemmen geteld en ging Coco over tot het bedanken van de vertrekkende bestuursleden en anderen.

Hierna kwam de uitslag van de stemming.

- Als voorzitter is **Frank Van de Waardenburg** gekozen;
- Als secretaris is **Henry Vree** gekozen;
- Voor bestuurslid algemeen/activiteiten is **Corné Donders** herkozen.

Onze nieuwe voorzitter Frank heeft hierna de vergadering over genomen en Coco bedankt voor haar inzet als interim-voorzitter. Als laatste punt was er de rondvraag waarin diverse dingen naar voor werden gebracht en behandeld. Tijdens de rondvraag werd duidelijk dat **Nancy Vd Meer Wortel** zich beschikbaar stelde voor de redactie van het Geitenpad. Ik zou zeggen schroom niet en overlaadt haar met stukjes voor in het Geitenpad want zonder copy is er natuurlijk geen verenigingsblad.

Het nieuwe bestuur v.l.n.r.: Corné Donders, Eric Hoogsteder, Frank van de Waardenburg, Henry Vree

Aansluiten hebben we met de aanwezigen geluncht en daarna werd het woord gegeven aan de Commandant KTOMM Bronbeek om een korte uiteenzetting over Bronbeek te geven en werd een rondleiding gegeven. Overigens is de Commandant Bronbeek geen onbekende bij het Transportbataljon. Als jonge 1e luitenant maakte hij deel uit van de rotatie T-1 in de functie van commandant 3e peloton.

VERDER IN DEZE EDITIE...

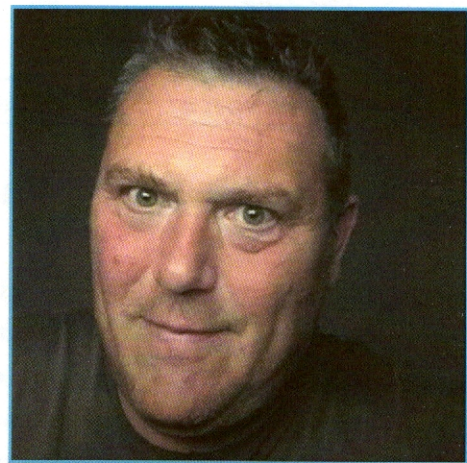
- p2 De nieuwe voorzitter stelt zich voor
- p3 Van de redactie 't Geitenpad
Hervdenking Remco Heijmans
- p 4 Het Geitenpad
- p6 Sunsetmarch 7 november 2024
- p7 YAJ 4442 UN schaalmodel
- p8 Veteranendag Midden-Groningen, Hoogezand
- p10 Mijn uitzending met IFOR
- p11 Japanse puzzel
- p12 PTSS Mi
- p13 Uitgaans tip.... Museum Bronbeek
- p14 Veteranendag en bevrijdingsdag st. Michielsgestel
- P15 Activiteitenkalender

De nieuwe voorzitter stelt zich voor

Door: Frank van de Waardenburg

Tijdens de algemene ledenvergadering is Frank van de Waardenburg gekozen tot de nieuwe voorzitter van onze vereniging. Hij stelt zich hier dan ook voor.

Frank van de Waardenburg, geboren op 10 maart 1971 en getrouwd met Inge de Brouwer. Woonachtig in Berkel-Enschot en Inge heeft twee zonen van 25 en 21 jaar.

Ik ben op uitzending geweest van november 1992 tot en met februari 1993. Geleerd in Busovača bij de A- compagnie, in het 3^e peloton onder leiding van toenmalig luitenant Van Kuijk.

Na terugkomst heb ik best met mijzelf in de knoop gezeten en in 2012 is PTSS vastgesteld. Na de juiste hulp (EMDR) toch mezelf herpakt en met vallen en opstaan wat van mijn leven kunnen maken. In 2024 heb ik het draaginsigne gewonden mogen ontvangen.

Door deze ervaring heb ik ook veel geleerd. Ben mezelf op mijn werk gaan ontwikkelen door het volgen van diverse opleidingen. Eerst MBO4 en daarna een post hbo-opleiding. Door kansen op mijn werk ben ik nu teammanager bij Enexis.

Ik was ook zeer vereerd dat ik gekozen ben als voorzitter van deze mooie club. Mensen die met elkaar verbonden zijn door hun uitzending of door de uitzending van hun partners. Want laten we het thuisfront niet vergeten. De kracht in onze vereniging zit hem vooral in de saamhorigheid en dat maakt mij trots.

Wat kunnen jullie van het bestuur en mijzelf als voorzitter verwachten de komende jaren?

Eerst moeten we als nieuw bestuur een overgangperiode door met overdrachten en dan kunnen we echt aan slag. Hierbij verliezen we onze kernwaardes niet uit het oog.

Verbondenheid: we gaan als bestuur aan de slag om de kloof tussen de leden en het bestuur te verkleinen en zo hopelijk meer betrokkenheid te creëren. Een van de belangrijkste dagen voor verbondenheid is de Veteranendag door onder andere het inzetten van huidige technieken om elkaar beter te vinden.

Belangenbehartiging: Verbinden is één van de sterkste punten die ik bezit en zeker wil inzetten als voorzitter om de leden, andere verenigingen, instanties beter bij elkaar te brengen. Ik wil vooral op zoek gaan naar de connectie met andere veteraneninstanties om het 1 NL/BE VN transportbataljon weer op de kaart te zetten als stabiele, grote, en vooral hechte vereniging. Ook zie ik de taak als voorzitter om te blijven lobbyen bij landelijke en lokale politiek voor bekendheid van onze veteranen en onze missie en de initiatieven voortzetten die lopen (b.v. NMM-expositie).

Herdenken: Zoals ooit is voorgesteld om het herdenken vorm te geven als draaiboek voor de vereniging. Waarin je persoonlijke wensen naar voren komen op het moment dat het zover is. Dit gaan we met behulp van een aantal leden vormgeven. Herdenken gaat via de activiteitencommissie, zoals de Dam, Loenen, Soesterberg, Roermond maar zeker ook lokale veteranendagen/herdenkingen, en zeker ook het herdenken van onze eigen leden.

Mochten er nog vragen zijn, ik ben bereikbaar via email: voorzitter@veteranen1nlbevnttransportbataljon.nl

Van de redactie 't Geitenpad

Door: Nancy van der Meer

Tijdens de Algemene Ledenvergadering heb ik, Nancy van der Meer, weer aangegeven om 't Geitenpad weer op te pakken. Na een roerige tijd, die nog niet helemaal voorbij is maar een stuk beter, heb ik weer tijd en vooral energie om dit mooie blad weer een verder leven in te blazen zoals jullie "gewend" waren.

Voorheen heb ik 't Geitenpad samen met Patrick Steijn gemaakt. Helaas is hij inmiddels gestopt en is hij ook vertrokken bij onze vereniging. Ik vind dit spijtig maar wil hem toch nog heel erg bedanken voor alles wat hij en zijn werkgever, voor 't Geitenpad hebben gedaan.

We gaan weer Geitenpaden maken. Zoals jullie kunnen lezen staan er in deze editie een aantal stukken die wat ouder zijn doordat ze zijn blijven liggen. Mochten jullie dan ook iets lezen wat vorig jaar is geweest, wilde ik jullie deze mooie teksten niet onthouden en heb dan ook besloten om deze in de eerste editie te plaatsen.

Deze eerste editie wordt gesponsord door Marcel Wilkes en zijn vrouw Bea. Ook hun wil ik dan ook bedanken voor dit grote gebaar.

Graag wil ik jullie, Tbatters, vragen om stukken te sturen. Zonder jullie is er geen Geitenpad en kan ik er niets van maken. Ga je op vakantie, heb je een veteranendag gehad, ben je naar een museum geweest, wil je vertellen over je werk of wat dan ook, schrijf een stukje en stuur het naar mij, de redactie op onderstaand mailadres. Nog mooier zou zijn als daar ook wat plaatjes bij zitten.

Mocht je vragen hebben of je het wel moet/mag schrijven, stuur dan een berichtje naar:

redactie.geitenpad@veteranen1nlbevtransportbataljon.nl

Ik hoop de komende tijd verschillende mooie berichtjes/teksten en foto's te mogen ontvangen.

Zonder jullie geen Geitenpad!

Herdenking Remco Heijmans

Door: Jeroen Heuts

Zaterdag 5 oktober jongstleden kwamen we wederom bij elkaar op de begraafplaats in Nijkerk stil te staan bij de 29e sterfdag van Remco Heijmans. Remco kwam op 3 oktober 1995 om het leven in Bosnië.

Dit jaar waren we met 9 personen; 6 veteranen en 3 familieleden van Remco, waaronder Leonie, de zus van Remco. Het geeft toch elk jaar weer een bijzondere aanblik én een bijzonder gevoel om daar met een blauwe baret te lopen...

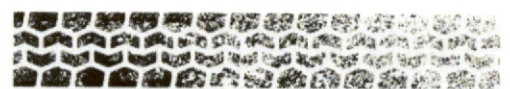
De herdenking was kort maar krachtig en eenieder had even tijd om individueel stil te staan bij het graf en een witte roos te leggen. Aansluitend zijn we ter afsluiting gaan lunchen in Nijkerk. Ondanks de beladenheid van de herdenking geeft deze gezellige lunch ruimte om over vele onderwerpen te praten.

In 2025 zullen we op zaterdag 4 oktober wederom een herdenking inplannen. In samenwerking met Leonie en Wilbert ga ik kijken of het haalbaar is om een grotere herdenking neer te zetten, waarin bijvoorbeeld ook de partners welkom zijn. Per slot van rekening is het in 2025 30 jaar geleden dat Remco omkwam, maar is het ook 30 jaar vrede in Bosnië.

Indien mogelijk en haalbaar willen we er wat speciaals van maken. Wil je erbij aanwezig zijn, reserveer dan alvast 4 oktober 2025 in je agenda. Zodra we een definitief programma hebben laten we dit weten; dit zal medio einde zomer 2025 bekend worden gemaakt.

We hopen in 2025 op een grote opkomst!

Het Geitenpad

Door: Patrick Marugg

Mijn naam is Patrick Marugg. Ik kom uit Nijmegen, heb in Amsterdam gewoond en moest na mijn studie in militaire dienst. Ik kwam terecht in Blerick bij de AAT en ben uitgezonden van Maart t/m Augustus 1993 bij de Alfa compagnie Busovaça, T2.

Vanuit Blerick werd ik geplaatst in Breda. We brachten materiaal naar MEOBS (militaire opslagplaatsen). De routes ken ik nog steeds. Ben een keer samen met een collega naar Herstal in België geweest om onderdelen voor wapens op te halen daar waar de FAL (geweer) wordt gemaakt.

Tijdens mijn dienst kregen we de kans om iets goeds te doen bij de VN, dus ons peloton meldde zich meteen aan (geen spijt van gehad!) Het was een mooie tijd, met veel onbewuste stress, spannende en gevaarlijke momenten. Het enige wat me nu een beetje dwars zit, is de politieke kwestie rondom Srebrenica. Mensen herinneren zich alleen nog maar de genocide, waardoor al het andere wat we hebben gedaan teniet wordt gedaan door 'de politiek'. Alleen de mensen die erbij waren (vrienden, vriendinnen, familie) weten hoeveel goeds we hebben gedaan.

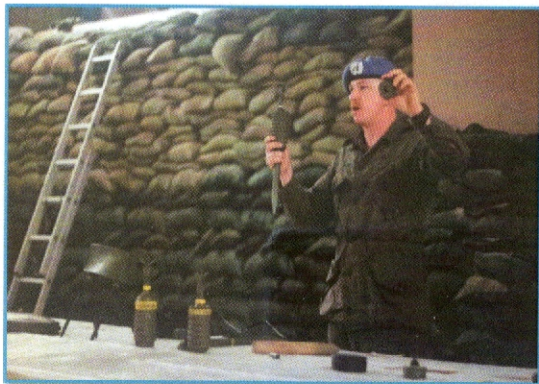
Bij het woord "geitenpad" moet ik altijd meteen denken aan Bomb Alley. Drie keer heb ik deze route gereden in onze tientonner, waarvan we één keer onder vuur zijn genomen. Niet direct op ons gericht, maar op de route... Langs deze weg waren de Canadezen gestationeerd, die dagelijks onder mortiervuur lagen.

Vóór dit punt werd altijd gestopt, en daar stonden dan altijd kinderen te wachten. Ik herinner me nog dat iemand uit ons peloton een meisje van ongeveer 8 à 10 jaar tandpasta had gegeven, omdat ze dat in dat afgelegen gebied niet hadden. De tweede keer liet ze hem haar gepoetste tanden zien... Dat is me altijd bijgebleven.

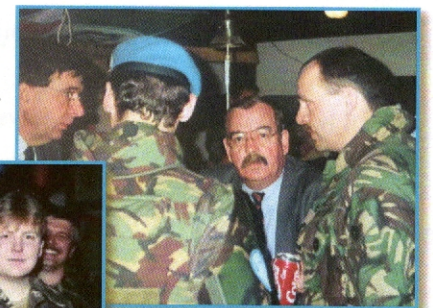
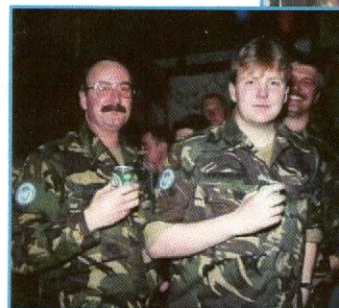
Een van de vele roadblocks met mijnen

We kwamen onderweg ook wel hindernissen tegen, zoals een roadblock met mijnen, een brug die moeilijk begaanbaar was geworden maar we vonden altijd een andere route om toch op plaats van bestemming te komen.

Canadese OED'er die training geeft

En wat betreft de informatie over deze 'artifecten' Een training van Canadese professionele EOD'ers. Natuurlijk achteraf wel een biertje met hun gedeeld. (Ja, we hadden meer bier dan voedselblikken en dat trekt bekende Nederlanders).

Boven: links Minister Ritzen (WVC), rechts Minister Ter Beek

Links: Prins Willem-Alexander

We brachten dus voornamelijk eten, waarvan ook de honden gretig gebruik maakten.

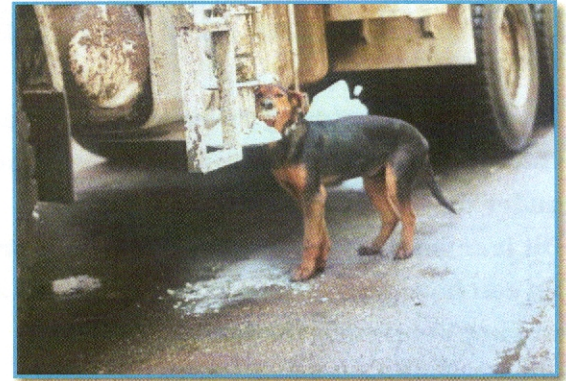
De eerste lichting sliepen in tenten, daarna in prefabs, en om er een beetje sfeer in te krijgen (de baden powel scouts) het noodzakelijke kamp vuur. Maar niet alleen op het kamp, ook tijdens de oponthouden, waarbij er dus uit het niets mensen ons hout kwamen hakken.....ons eten, onderweg vrijwel altijd blik (hutspot was het beste) en af en toe een gril hutje langs de weg. Maar het beste eten kwam wel van onze koks.....

Ongemakkelijke momenten

In een gebouwtje met de helmen op

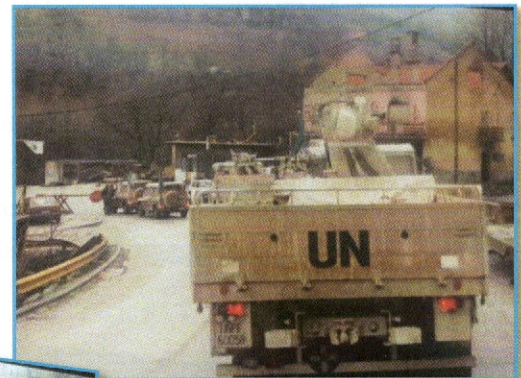
Ja, we zijn ook gegijzeld geweest.....bij een post van de Moslims. Je kan op het gebouw de halve maan zien. De artsen zonder grenzen waren gericht beschoten.... Mochten hierna geen fotos meer maken, na onze foto's, portretten met de andere militairen uit Engeland Frankrijk etc, na een paar uur konden we verder rijden, moesten weer stoppen in een bocht waar geen kip te zien was, en binnen 1 minuut, wel 300 moslim soldaten, allemaal in het zwart gekleed.....ik geloof dat in het balkan conflict, de meeste slachtofers hulpverleners waren (buiten de eigen bevolking).... We waren van de VN, maar wel bewapend. En als we het konden laten zien, UN Holland, is ok

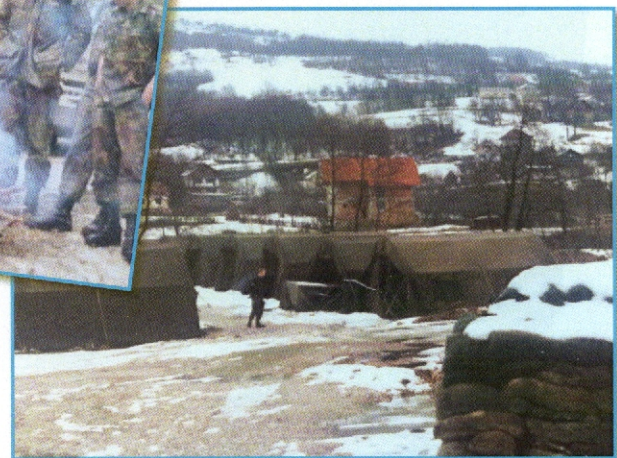
Hond genieten van een maaltijd

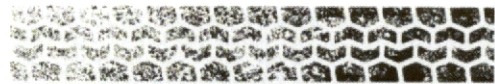
Als je het dus gaat opzoeken, met het bekende ouijabord, dan kan er wel eens wat gebeuren zoals mortier beschietingen vlakbij het kamp waarbij we dan in de bunker moesten maar er zaten op een gegeven moment kogel gaten in de prefabs.... (Ik geloof dat er nooit iemand gewond is geraakt).

Tijdens ons bezoek in de buurt van Airport Tusla, waarbij het vliegveld met mortieren beschoten werd.. je hoorde de mortieren over suizen.....wat goed was, want dan waren ze al over ons heen gevlogen....met de helmen op in een gebouwtje voor enige beschutting....de Engelsen waren niet blij dat we er waren.....

Post van de Moslims

SUNSETMARCH 7 NOVEMBER 2024

Door: Patrick Steijn

Op donderdagmiddag 7 november jl. kwamen een aantal veteranen van onze vereniging weer samen in Nijmegen onder de Waalbrug.

Dit jaar geen regen, maar wel een behoorlijk frisse wind. En een hele grote groep 'burgers' en een afgevaardigde van het Veteranen Instituut.

Onze eigen Raf was 'veteraan van de dag' en onder zijn naam was de Sunsetmarch op 7 november dus voor onze vereniging gereserveerd.

Helaas werd "onze" sunsetmarch een beetje overgenomen door een afgevaardigde van het VI die nogal op de voorgrond trad, om het netjes te zeggen.

Maar goed, 2 minuten voor zonsondergang stonden wij klaar voor de oversteek en de VI man voorop en daar meteen onze eigen mensen achter, gevolgd door de grote groep 'burgers' daar weer achter.

Onderweg werden we nog gepasseerd door een knallende scooter en een roepende fietsster, maar uiteindelijk toch allemaal aan de overzijde terecht gekomen waar we, wederom onder leiding van de VI man een (zeer) korte eregroet brachten bij het monument.

Daarna rustig teruggelopen naar het startpunt en daar afscheid genomen van de mensen die niet meer meegingen naar Beuningen voor de vette hap.

Wederom fijn om te zien dat we toch elk jaar weer een mooi groepje bij elkaar hebben om de mars te lopen, al heb ik wel het gevoel dat het elke keer ietsje minder wordt helaas.

Volgend jaar nog één deelnemer minder, aangezien ik om persoonlijke redenen, besloten heb per 1 januari mijn lidmaatschap van onze vereniging op te zeggen. Wellicht sluit ik volgend jaar op 7 november als 'burger' aan, want dat ik hem 1x per jaar wil blijven lopen is zeker.

YAJ 4442 UN schaalmodel

Door: Jurgen Vrienten

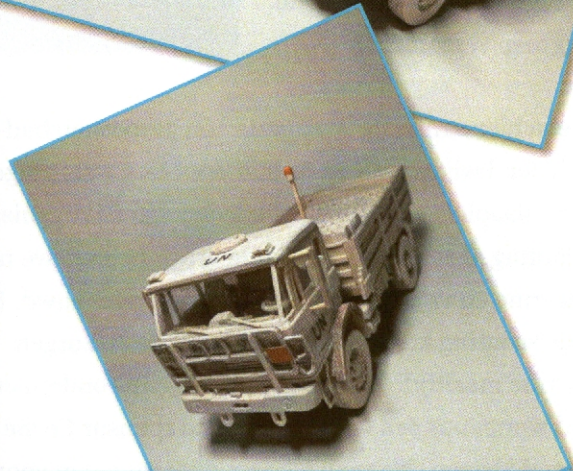
Jurgen heeft zowel van papier als van hout een viertonner gebouwd en heeft veel keuzes moeten maken om het resultaat te krijgen wat hij nu heeft behaald.

Tijdens het bouwen van de houten en papieren viertonner heb ik veel foto's terug gekeken van de uitzending. Ook heb ik het boek over de viertonner gekocht van Raymond van der Wee en veel op internet gezocht naar afbeeldingen.

Tijdens het bouwen van het chassis heb ik besloten dat ik "mijn" eigen viertonner van toen wilde bouwen alleen dan in 4442 uitvoering i.p.v. 4440. Toen bleef de vraag nog over of het YAS, of de YAJ moest worden.

Het grootste deel van mijn uitzending zat ik bij de BOS groep, dus het wordt veel jerrycans maken i.p.v. een blok op de laadvloer.

Gezien mijn bijnaam destijds en dat ik eigenlijk meer op die andere wagen reed, denk ik ook dat mijn volgende project wel eens een Terberg kan worden.

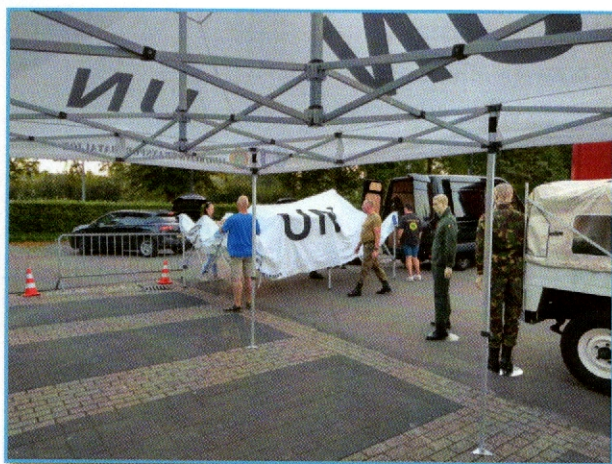

Veteranendag Midden-Groningen, Hoogezand

Door: Henry Vree

Zaterdag 7 september 2024 vond de 3^e editie plaats van de veteranendag Midden-Groningen in Hoogezand. Ook dit jaar was de stand van onze vereniging weer aanwezig. We waren benieuwd hoe de organisatie (met 2 Tbatters hierin, Geanne en Roger) voor dit jaar hun zaakjes voor elkaar hadden, want na 2 succesvolle edities eerder, lag de lat voor 2024 weer een stukje hoger bij de organisatie.

Vrijdag 6 september gingen we eerst in Soesterberg bij de HC in V17 onze spullen laden. Dit is onze opslaglocatie, een loods die beschikbaar is gesteld door regiment B&T. Erwin, Nancy en ik waren daar om 11:00 uur met de bus. Eerst alles sorteren, checken en goed inpakken, daarna werd de bus vakkundig geladen. Bus vol en op naar huize Roger Snijders in Hoogezand waar iedereen van de activiteitengroep verzamelde.

Toen iedereen hier aanwezig was, gezien en gesproken hadden, de verhalen kwijt waren en de koffiepot leeg was, gingen we naar onze slaaplocatie. Hier waren leden van de organisatie en de scouting al aanwezig. Met deze groep hebben we na 2 jaar een warme en vriendschappelijke band opgebouwd. De heren van de scouting koken een geweldig potje en zorgen voor een warme maaltijd. Daarna gezellig samen rondom een knapperend kampvuur een drankje namens sponsor Corné en wederom bijkletsen. Plannen werden doorgenomen voor de zaterdag, hoe en wat we gaan doen en vooral een tijdschema maken. Het tijdschema geeft elk jaar weer aan dat we op tijd ons bedje in moeten en weer vroeg ons nestje uit...

Zaterdagochtend, na het ontbijt, stonden we voor 08:00 uur al op locatie. We hadden er zin in, waren heerlijk op tijd en de mouwtjes gingen omhoog. Locatie van het evenement was wederom op de parkeerplaats naast het Huis van Cultuur en Bestuur in Hoogezand. We hadden dezelfde mooie plek als vorige jaar en we gingen aan de slag. Eerst koffie scoren en de

al vele bekende gezichten die daar al waren even begroeten, handje schudden en knuffelen. Wederom een warme ontvangst. In rap tempo werd de bus leeggehaald, tenten opgezet en ingericht. De kledingpoppen werden weer met een hoop gelach aangekleed en de info doeken in orde gemaakt. De tent voor de info over de uitzending Tbat en de tent voor de kidsclub waren nu gereed. Van de kidstent werd in combi met de organisatie goed gebruik gemaakt en de vele kinderen bezochten ons dan ook in ruime aantallen.

Verder hadden we (Corné gaf al een voorzetje op FB) nog een verrassing. De witte Laro van Marvin van Gool stond te pronken voor onze stand. Marvin, helaas niet meer onder ons maar in ons hart altijd aanwezig, was lid van de activiteiten commissie Tbat en had als droom een witte Laro voor static-show bij onze stand. Dit is ons altijd bij gebleven en met diverse mensen uit de activiteiten-

groep hebben we dit voor elkaar gekregen. Het was best emotioneel om zijn Laro en 2 diorama's opgesteld te zien staan bij de stand. Marvin, missie volbracht!

Na het openingswoord van de burgemeester en o.a. Hinry Mast (organisatie) kon het feest beginnen. Van 12:00 tot 17:00 uur een geweldige dag beleefd, waarbij er nog meer bezoekers en veteranen waren als in 2023 en het weer speelde ook een zeer positieve rol. Veel bezoekers ook in de tent bij ons, veel kinderen die in de kidsclub aan het kleuren of aan het knutselen waren en continue bezoek rondom de Laro en het diorama die achterin stond. Naast bezoekers ook leden van onze eigen club die langskwamen, als bezoeker maar ook in verenigingspolo om ons te helpen. Daarom ook altijd onze oproep tot hulp bij evenementen op FB. We hadden het lekker druk bij de stand en konden ons verhaal/belevenis vertellen op de vragen die gesteld werden. De foto's en infoborden in de tent gaven een duidelijk beeld weer van het ontstaan van het Tbat, de periode van blauw naar groen (IFOR) en opheffen

Tbat. Mondeling toelichten levert mooie gesprekken op en soms verrassende uitkomsten. Zomaar een tbat lid wat onder de radar zat en nu het bestaan van de vereniging wordt uitgelegd of nieuwe leden die zich aanmelden.

Aan alles komt een einde, zo ook aan dit evenement. Bij het commando afbreken pakte een ieder zijn verantwoordelijkheid en in rap tempo (50 minuten) zat alles weer in de bus. Locatie werd nagekeken op zwerfaval en daarna sein verplaatsen naar basiskamp.

Zaterdag avond konden we douchen bij de brandweer in Hoogezand. Aangezien deze optie ontbreekt op de slaaplocatie, heeft Thea wederom voor ons geregeld dat we konden douchen bij haar collega's van de brandweer in Hoogezand. Super optie waar we gretig gebruik van hebben gemaakt.

Daarna weer terug naar de locatie van Hinry Mast. Hier waren de heren van de scouting alweer bezig om ons diner klaar te maken. Voor ons dan ook een kwestie van aanschuiven en bordje scheppen. De avond wordt ingeleid door Hinry, die de smaak van het speechen nog niet verleerd was en de zeer geslaagde dag evalueerde met ons.

Samen hebben we er weer een mooi evenement van gemaakt. De lat die we benoemde in de inleiding, die weer hoger werd gelegd, is overtroffen op alle fronten.

Complimenten aan een ieder van de organisatie voor een prachtige dag waarbij werkelijk alles op rolletjes verliep.

Bezoekers spraken dit uit en de standhouders waren ook zeer enthousiast. De organisatie en iedereen die er aan meegewerkt heeft mag trots zijn op dit resultaat en op de lovende woorden die richting een ieder werden gesproken. Op naar volgend jaar (6-09-2025)!

Zondag begonnen we weer met een ontbijt en daarna werden de veldbedden weer ingeklapt, slaapzakken opgerold en spullen in de auto's geladen. Als afsluiting met zijn allen een bak koffie drinken en daarna afscheid nemen en nogmaals dank woordje richting de organisatie. Hinry en partner Els werden

wederom bedankt voor het beschikbaar stellen van hun accommodatie. Een fantastische locatie voor ons om daar het weekend door te brengen. Iedereen weer huiswaarts en de bus weer naar Soesterberg om daar de spullen weer in V17 op te slaan. Deur op slot en

dit evenement zit weer op. Ook Erwin, Nancy en ik kunnen nu huiswaarts.

Dank aan alle leden van het activiteiten team die er waren en dit evenement voor het Tbat kleur en invulling hebben gegeven en ons weer op de kaart hebben gezet. Zonder jullie vrijwillige bijdrage, jullie inzet, beleving, passie en gezelligheid was dit allemaal niet mogelijk. Ook de leden die er waren voor hulp of bezoek, dank voor jullie aanwezigheid. En de

bus, deze wordt toch maar kosteloos en met een volle tank ter beschikking gesteld aan de vereniging door een sponsor (deze wil niet met naam genoemd worden).

Mocht je na het lezen van dit verslag denken, dat vindt ik leuk en ik zou best een keer willen kijken of helpen, let dan op de agenda of de berichten die Corné plaatst op FB. Op die oproep kan je reageren en je aanmel-

den. Vragen over activiteiten? Stuur een PB naar Corné, hij kan je voorzien van alle info die jij nodig hebt.

Mijn uitzending met IFOR

Door: Arno Lunenburg

1 April is het 29 jaar geleden dat ik als jochie van 22 jaar met Ifor 1, lima 14 werd uitgezonden naar een onbekend land waar de oorlog precies net was afgelopen .

Een dag die ik nooit meer vergeet , mijn huisje , mijn familie , mijn vriendin "wat nu mijn vrouw is " mijn vrienden gewoon alles achter laten om ergens naar toe te gaan wat alleen nog maar op tv had gezien .

Ik weet het nog goed , best zenuwachtig stonden we daar in Split , wachten tot we onze wapens kregen , jemig dit is ineens echt ! Echte munitie "al was het niet veel " schermvest en helm , je was ineens echt soldaat !

We vertrokken per bus "naar boven " van split Kroatië naar centraal Bosnië en Herzegovina een rit waar nog heel vaak aan denk .

Het eerste stuk viel nog wel mee , mooi toeristisch langs leuke dorpjes door de bergen langs mooie meertjes , als je goed keek zag je soms een paar kogelgaten in huizen en dat was het dan .. maar na een uurtje of 2 rijden werd het toch ff heel anders complete dorpen kapot ! leegte helemaal niemand te zien , je word dan als stoere kerel behoorlijk stil , sterker in de hele bus werd het stil , we werden met de neus op de feiten gedrukt ! We kwamen bij het eerste zogenaamde roadblock waar allemaal kinderen stonden te bedelen om sigaretten en snoep .

Na een uurtje of 6 hobbelen over kapotte wegen en door defensie gemaakte bruggen kwam ik in ons kamp aan "santici " ons eigen dorpje tussen het prikkeldraad waar constant de wacht over ons werd gehouden. We woonden daar met 4 man in een container , geen privacy er was altijd wel iemand om je heen .

Ik was ingedeeld bij de bevoorradingscompagnie , de mooiste baan daar . Doordat ik vaak op konvooi was om de onze eigen kampen te bevoorraden en diesel te halen heb ik het hele land gezien wat is het een mooi land !

Het heeft heel veel indruk op mij gemaakt wat de gevolgen van oorlog zijn dorpen weg gevaagd , mensen afgeslacht , de bermen niet veilig ivm landmijnen , de geur van de resten , de locals die met karren hun hele hebben en houden vervoerden op zoek naar een veilige plek om te wonen . 's avonds als het stil was buiten hoorde je vaak schoten in de dorpjes om ons kamp heen of er ging weer ergens een mijn af , dan vroeg ik me heel vaak af of er slachtoffers waren gevallen pffff

Als ik nu tv kijk en ik zie de gevlogen van ukraine , gaza moet heel vaak terug denken aan mijn tijd in Bosnië , Ik word dan boos als ik hoor of lees dat mensen zo haatdragend tegen de komst van vluchtelingen zijn , ik heb met eigen ogen gezien wat de gevolgen van oorlog zijn , deze mensen gaan echt niet zomaar op de vlucht . laten we toch een beetje begrip hebben voor deze mensen

Gelukkig is mijn tijd daar ook een "mooie "tijd geweest , ben daar volwassen geworden , heb geleerd wat kameraadschap is , heb geleerd hoe belangrijk vrede en vrijheid is .

Nu 29 jaar later spreek ik nog regelmatig maatjes uit die tijd , zo bijzonder !

Als ik nu terug kijk ben ik TROTS dat ik daar geweest ben , dat ik ook een onderdeel was van de vrede en veiligheid daar . Ik had deze ervaring voor geen goud willen missen !

In 2019 ben ik met 5 andere maatjes weer terug geweest , en afgelopen juni ben ik met een maat en onze vrouwen nog een keer geweest . Nu heb ik haar de schoonheid van het land en onze werkomgeving ook kunnen laten zien , een hele waardevolle reis , zou het iedereen aanraden !

Erwin Bollenkamp en Arno Lunenburg

PTSS MI (Morele Schade)

Door: Nancy van der Meer

Posttraumatische Stressstoornis (PTSS) wordt vaak geassocieerd met fysieke of emotionele trauma's die mensen doormaken, zoals blootstelling aan oorlog, geweld of natuurrampen. Er bestaat echter een ander soort psychologisch letsel, namelijk PTSS Moral Injury, dat ontstaat wanneer iemand geconfronteerd wordt met gebeurtenissen die in strijd zijn met zijn of haar diepgewortelde morele overtuigingen en waarden.

Wat is Moral Injury?

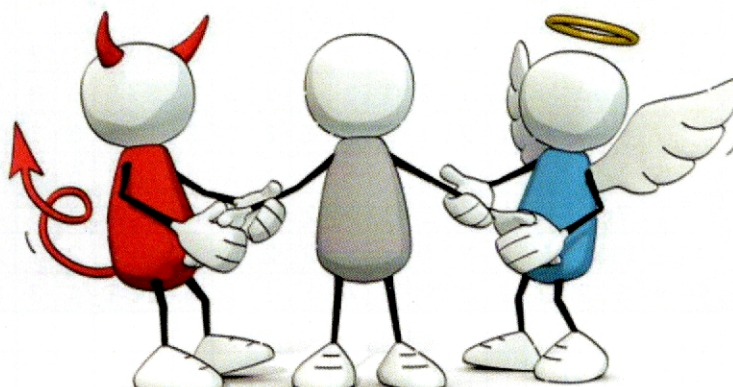
Moral Injury (morele schade) verwijst naar de psychologische schade die ontstaat wanneer iemand handelingen moet verrichten, of getuige is van handelingen, die hun morele normen en ethische waarden schenden. Het kan ook

ontstaan wanneer iemand niet in staat is om te handelen op een manier die overeenkomt met wat zij als juist beschouwen. Dit soort schade komt vaak voor in situaties waarin mensen moeilijke keuzes moeten maken of in extreme omstandigheden verkeren, zoals bij soldaten in oorlog, hulpverleners in crisisgebieden, of politieagenten die moeten ingrijpen in gewelddadige situaties.

In plaats van zich te richten op de fysieke of emotionele gevolgen van traumatische gebeurtenissen, zoals bij klassieke PTSS, draait moral injury om de innerlijke strijd van een persoon. Het gaat niet alleen om wat er is gebeurd, maar om de ethische en morele impact van die gebeurtenissen. Het kan leiden tot gevoelens van schuld, schaamte en zelfverwijt, en zelfs het verlies van vertrouwen in de mensheid of in het eigen morele kompas.

Gevolgen van Moral Injury

De gevolgen van moral injury kunnen verwoestend zijn. Mensen die lijden aan morele schade ervaren vaak intense gevoelens van schuld en schaamte. Ze worstelen met zichzelf over de handelingen die ze hebben uitgevoerd of toegenomen, en voelen zich soms onwaardig om zichzelf te vergeven.

Dit kan de emotionele en mentale gezondheid ernstig aantasten en leiden tot depressie, angst of zelfs suïcidale gedachten.

Wat moral injury verder bijzonder maakt, is dat het vaak niet de traditionele vormen van hulpverlening kan verlichten. Waar klas-

sieke PTSS kan reageren op therapieën die zich richten op het trauma zelf, vraagt moral injury om een benadering die focust op het herstel van het morele en ethische kompas van de persoon. Dit kan bijvoorbeeld door middel van gesprekken over verantwoordelijkheid, vergeving en de reconcilisatie van de ethische conflicten die ervaren zijn.

Herstel en Hulp

Hoewel moral injury een zwaar psychologisch letsel is, is herstel mogelijk. Het vinden van een manier om de innerlijke strijd te begrijpen en ermee om te gaan is essentieel. Therapieën die zich richten op het verwerken van morele conflicten, zoals cognitieve gedragstherapie en morele herwaardering, kunnen nuttig zijn. Daarnaast spelen sociale ondersteuning en gemeenschapsgevoelens ook een cruciale rol bij het herstelproces.

In veel gevallen is het cruciaal dat degenen die lijden aan moral injury zich gesteund voelen door de samenleving en hun omgeving. Het is belangrijk om de dialoog over moral injury te openen, vooral in beroepen die met ethisch moeilijke situaties te maken hebben, zodat degenen die getroffen zijn zich niet geïsoleerd voelen, maar begrijpen dat er begrip en hulp beschikbaar is.

Uitgaans tip Museum Bronbeek

Door: Nancy van der Meer

Soms kom je op plaatsen waar je niets van verwacht of niet weet wat je moet verwachten. Zo kwamen wij met Algemene Ledenvergadering terecht in museum Bronbeek. Boven verwachting een zeer mooi en interessant museum waar veel te leren valt maar ook zeker veel te zien is.

Museum Bronbeek

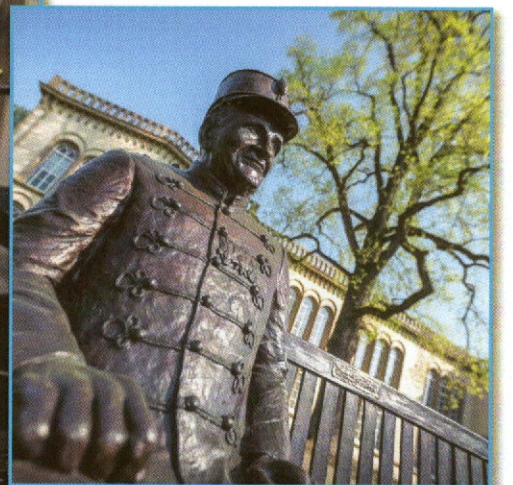
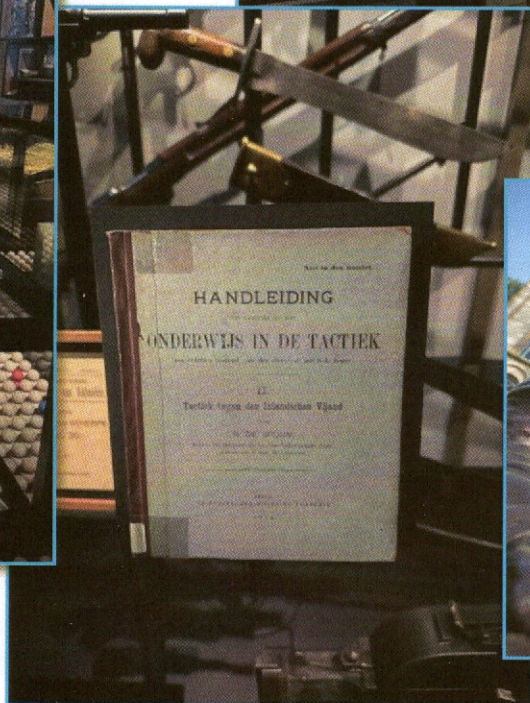
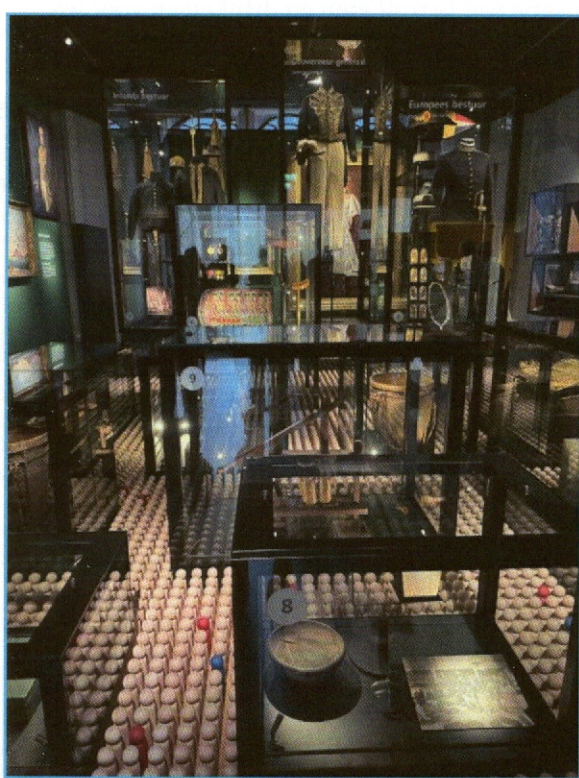
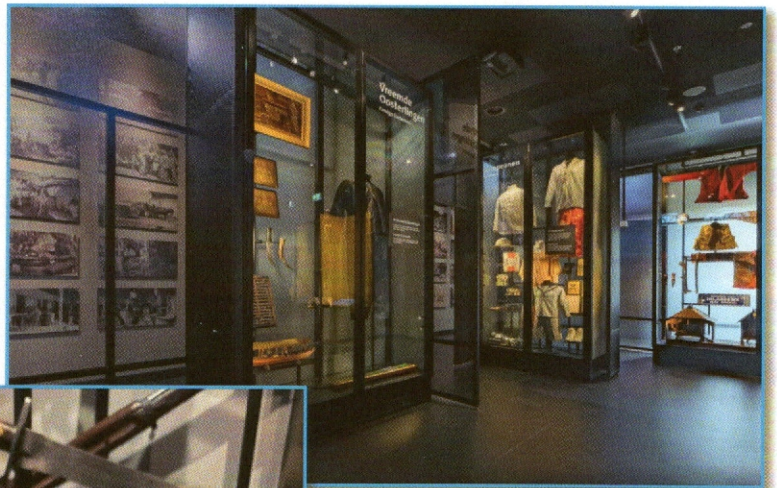
Met heel veel trots en kennis presenteerde Kolonel G. (Gerard) van Kuijk de tentoonstelling van het Koninklijk Tehuis voor Oud-Militairen en Museum Bronbeek.

De tentoonstelling heeft als start slogan "Door de ogen van...." en vertelt het complexe verhaal van de Nederlandse koloniale aanwezigheid in Indonesië tussen 1816 en 1962. Het toont de opkomst en ondergang van Nederland als koloniale mogendheid in Azië. De verovering en het bestuur, de samenleving, de oorlogen en de strijd voor onafhankelijkheid.

Het verhaal vraagt erom om verteld en doorgegeven te worden. Met het motto "Van trofeeëngalerij naar kennis en educatie" wordt er dan ook met deze tentoonstelling volop invulling aan gegeven.

Dit museum is uniek in zijn soort. Bejaarden veteranen lopen door het museum naar hun kamers. Je kan gerust een oude veteraan tegenkomen en voor je het weet wordt je meegenomen in het verhaal van hun beleving.

Ik kan niet anders zeggen dat dit een echte aanrader is. Wij gaan zeker terug om op het gemak nogmaals alles te bekijken en te lezen.

Veteranendag en bevrijding St. Michielsgestel

Door: Jeroen Heuts

Op zondag 20 oktober 2024 waren we met circa 10 man sterk aanwezig op de veteranendag/80 jarige bevrijding van en in St. Michielsgestel.

Terwijl we de 2 tenten van de vereniging opbouwden reden om ons heen enkele moderne voertuigen van de Genie. Ook enkele WW2 voertuigen die een eigen plek op het plein kregen.

Vanuit de vereniging Veteranen 1(NL/BE) VN Transportbataljon liepen we in Woodland camouflage met blauwe baret om het totaalplaatje compleet te maken. Onze stand mocht rekenen op veel bezoekers, mede aangetrokken door de witte Viertonner en LaRo die naast de stand opgesteld stonden.

Ook de fotowand en de VN diorama's (gebouwd door wijlen Marvin van Gool) trokken veel bekijks.

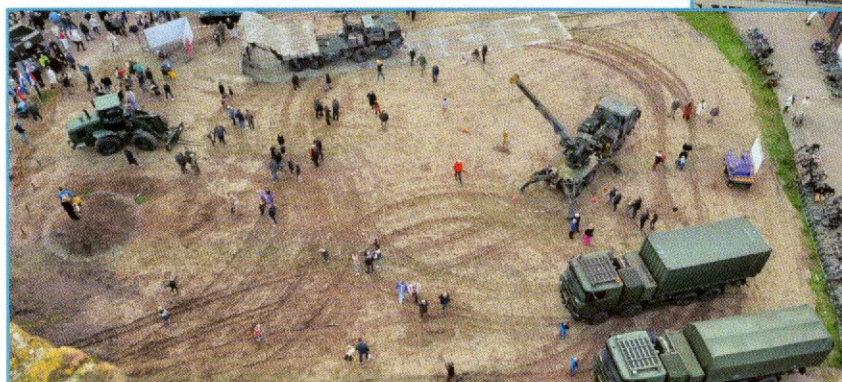
Op het plein stond een oude kerktoeren die ik, na wat overleg, mocht beklimmen (250 treden...) Van daaruit heb ik enkele foto's van bovenaf kunnen maken. Dit gaf een mooi overzichtsplaatje van het geheel!

Rond de klok van 11.45 uur verscheen een colonne van 70 WW2 voertuigen die naast het plein stopten. Dit was een indrukwekkend gezicht.

Gedurende de dag werden we uitstekend verzorgd door de organisatie wat betreft eten en drinken en voor we het wisten was de dag weer voorbij.

Jeroen Heuts hoog in de toren

ACTIVITEITENKALENDER 2025

Door: Corné Donders

Binnen de Vereniging Veteranen 1NL/BE VN Transportbataljon is er een groep die op diverse activiteiten het bestaan van het Transportbataljon/Vereniging onder de aandacht brengt, de Activiteitengroep.

Dit doen ze door middel van diverse tenten met daarin fotowanden, Uniformpoppen met originele kleding en uitrusting, diverse andere attributen en natuurlijk door hun eigen ervaringen te vertellen of vragen te beantwoorden. De aanwezige leden van de Activiteitengroep dragen de kleding waarin ze uitgezonden zijn geweest.

Verder hebben zij de beschikking over een tent die ingericht kan worden om de jongere bezoekers bezig te houden met knutselactiviteiten of bijvoorbeeld het schminken met camouflagekleuren, de Kidsclub.

De komende evenementen zijn:

Zaterdag 5 april

Museumweekend

Locatie: Het Zeisterspoor 2, 3769AP Soesterberg

Op deze dag, die georganiseerd wordt door de Historische Collecties van de Logistieke Eenheden, zijn we te gast met onze stands.

We nodigen al onze leden, en niet leden, uit om een kijkje te komen nemen, kennis te komen maken met de bestuursleden en natuurlijk een praatje met je oude maten te maken.

Verder is er de mogelijkheid om de 3 Historische Collecties te bezoeken.

Zaterdag 3 mei

Veteranendag Baarn

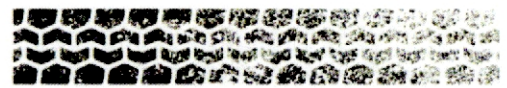
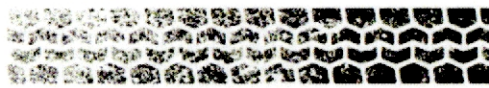
Locatie: Pekingtuin Baarn

Zondag 4 mei

Dodenherdenking op diverse locaties

De Vereniging zal niet op 1 specifieke locatie aanwezig zijn maar natuurlijk willen we deze dag wel onder de aandacht van onze leden brengen en houden.

Maandag 5 mei

Vrijheid defilé

Locatie: Wageningen

Dit jaar is het 80 jaar geleden dat de capitulatie van de Duitse troepen in Nederland getekend werd. Dit werd gedaan in het Hotel de Wereld te Wageningen. Jaarlijks wordt, op deze datum, een Vrijheid defilé gehouden waaraan de Vereniging Veteranen 1 NL/Be VN Transportbataljon deelneemt.

Deze deelname is in het Verenigingstenuue.

Zaterdag 28 juni

Nationale Veteranendag

Locatie: Malieveld den Haag

Hoewel het bekende Defilé door de binnenstad niet door zal gaan wordt er toch een Veteranendag georganiseerd.

Als Vereniging zullen wij hierbij uiteraard aanwezig zijn en we nodigen eenieder dan ook van harte uit om ons een bezoekje te komen brengen.

Het programma is op dit moment nog niet bekend maar zodra dit bekend is wordt dat medegedeeld.

Zaterdag 6 September

Veteranen Festival midden Groningen

Locatie: Hoogezand

Een gezellige dag waar de Activiteitengroep bij aanwezig zal zijn.

Zaterdag 6 September

Herdenking Indië/ Vredesmonument Roermond

Locatie: Nationaal Herdenkingspark, Maastrichterweg 19 Roermond

In dit mooi ingerichte park is naast een monument voor de omgekomen militairen in het voormalig Nederlands-Indië en nieuw-Guinea ook een monument waar de omgekomen militairen tijdens latere conflicten herdacht worden.

Hoewel de Herdenking hoofdzakelijk bekend staat als Indië-herdenking wordt er aandacht besteedt aan het Vredesmonument.

Zaterdag 4 oktober

Herdenking Remco Heijmans

Locatie: Nijkerk

Op 4 oktober wordt herdacht dat Remco 30 jaar geleden om het leven kwam in Bosnië-Herzegovina. Remco overleed op 3 oktober.

Donderdag 9 oktober

Dodenherdenking Regiment Bevoorrading en Transport

Locatie: Dumoulinkazerne Zeisterspoor 19 Soesterberg

Informatie voor het bijwonen van deze Herdenking is nog niet bekend. Dit wordt, zodra dat bekend is, gedeeld op onze facebookpagina, Geitenpad of mail.

Vrijdag 7 november

Sunset March

Locatie: Brug de Oversteek te Nijmegen

Colofon

't Geitenpad is het verenigingsblad van vereniging Veteranen 1 (NL/BE) VN Transportbataljon.

Redactie:

Nancy van der Meer

Voor vragen, suggesties:

E-mail:

redactie.geitenpad@veteranen1nlbevnttransportbataljon.nl

Aan dit nummer werkten mee:

- Corné Donders
- Frank van de Waardenburg
- Jeroen Heuts
- Patrick Marugg
- Nancy van der Meer
- Patrick Steijn
- Arno Lunenburg
- Jurgen Vrienten
- Henry Vree

Graag teksten en foto's aanleveren **voor 27-6-2025**

We hopen in Juli de nieuwe editie uit te kunnen brengen.

Productie:

decaprint
MAATWERK IN VISUELE COMMUNICATIE

Alphen a/d Rijn